چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱ بازنویس:حسن ناصري

دچهل ګنج ژباړه

(خلوېښت خزانې)

ژباړونکی:هوتک مینه وال

Ketabton.com

کال ۱۳۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه مخکي د احمد او جميلي په نامه ښځه او خاوند اوسېدل

احمد کم (کوم) خاص کسب او مهارت نه درلود.هغه يوازي يو بېل او کلنګ درلودل او تل به يې خپلي ښځي ته ويل:که مو چيري بخت راويښ سي موږ ته مخه کړي او په مځکه کي د کيندلو پر وخت خزانه پيدا کړم.هغه وخت به دتل لپاره روپی ولرو ؛او کولای سو دژوند تر پايه ښه آرامه ژوند ولرو.خو دي خبرو جميله نه راضي کوله.

يوه ورځ د تل غوندي جميله عمومي حمام ته ولاړه .خو د ننوتلو د دروازې مخکي دحمام مسول يې مخه ونيول او ويې ويل: ته نسې کولای چي دننه ولاړه سې؛ځکه چي نن ورځ ټوله حمام د سلطان فالګير دښځي په اختيار کي دئ.

جميله چي ډېره خفه سول ويې ويل:څنګه مغروره او دهرڅه نه راضي!مګر هغه څوک ده؟فقط زما خاوند يو بېکاره دئ چي داسي کار نلري ؛ او يا دا کار نسي کولای.په هر حال د جميلې دلاسه هيڅ نه راتله اړه سوله بېرته کور ته ولاړه سي.د راتلو په حال اولار کي ئې ټول سوچ په دې موضوع بوخت وو.

او د ځان سره به يې ويل ولې زما خاوند يو فالګير ندئ؟

په دې وخت کي چي ئې کله خاوند دکار د خوا راغی؛ او خپل لاسته راوړی مزد يې ورښکاره کړ جميلې وويل:احمده!دې بې ارزښه سکې ته وګوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نـور دا حالـت نسـم زغملی؛سـر دسـبا څخـه بایـد ښـار تـه ولاړ سـې او پـال وګورې.احمـد پـه حیرانتیـا وویـل:جمیلې، مګـر لیـونی سـوې یـې؟ زه د پال کتلو په اړه هیڅ نه پوهېږم.

جمیلې وویل:اړتیـا نـده پـوه سـې.یوازې بـس ده چې د پـال کتلـو خاصـه مـری واچـوې او څـه چې ریشـتیا تـه نـژدې وه کـرار ووایـې. داسـې چې واضـح نـه ئې.یـا بـه دا کـار کـوې ،یـا مې زه دپـلار کورتـه ځم.داغسـې وه چې دا بلـه ورځ سـهار ،احمـد بیـل او کلنـګ وپلـورل. او دهغـو پـه روپیـو یـې د پـال کتلـو خاصـه تختـه او جـامې واخیسـتلې؛ او همداسـې چې جمیلـې ویلې وه. په ښار کې د عمومي حمام په دروازه کې کښېناستی.

ډېـر وخـت نـه وو تېـر سـوی چې ویـې لیـدل چې د پاچـا د وزیرانـو د یـوه وزیـر ښـځه د ده خواتـه راروانـه وه . احمـد ډېـر وارخطـا اولاس و پښـه سـو.

د وزیـر ښـځه ورتـه مخ تـه راغلـه او ویـې ویـل:ای پـال کتـونکې تـه بایـد زمـا سـره مرسـته وکـړې تـر څـو مې ګـوتمۍ پیـدا کـړم. نـن سـهار چې حمـام تـه راتلـم ډېـره ګرانـه ګـوتمۍ راسـره وه. خـو اوس ورکـه سـوې ده .هیلـه کـوم هغه راته پیدا کړه

احمد سترې اسویلی وکیښ؛ او مری یې واچول.

هغـه پـه داسـې حـال کې چې سـوچ ئـې کـوی چې څـه ووایـې ،نـابېره یـې د ښـځې د جـامو پـر لسـتوني سـترګې ولګېـدې او ویـې لیـدل چې یـوه برخـه یـې سوری ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد دځان سره سوچ وکړ او داسي يې ښکاره کړه چي څه يې ذهن ته رسيدلي. ورنږدې سو. کرار ئې وويل:مېرمني! زه يو سوری وينم.دوزير ښځي سر ورته نږدې کړ تر څو ئې په سمه توګه واوري؛ ويې پوښتل :څشي؟ احمد وويل :يو سوری، يو سوری !

د وزير ښځه د دې خبري په اورېدو سره خوشاله سوه او ويې ويل:سهي سمه ده. په ياد مي راله چي ما چيري ايښې ده.او په ډېر تلوار حمام ته ولاړه او ګوتمی يې راواخيستله چي د حمام د ديوال په سوري کي يې ايښې وه.

بيا بېرته احمد ته ورغله او ويې ويل: شکر خدايه هغه مي پيدا کړه تا د هغه ځای سهي وويل.

په داسي حال کي چي د حيرانتيا څخه د احمد خوله خلاسه پاته وه؛د وزير ښځي هغه ته د طلا يوه سکه ورکړله او ولاړه.

هغه شپه چي جميلې هغه سکه وليدل؛او دا کيسه يې چي واورېده ډېره خوشاله سوه. او ويې ويل: احمده! ودي ليدل ستونزه يې نه درلوده .

احمد وويل: دا ټوله دالله مهرباني وه؛چي نن يې زموږ سره مرسته وکړه؛خو نور د داسي کار کولو توان نلرم.

جميلې په خفه توب وويل:داخبره مکوه! زما سره مينه لرې او غواړې زما سره ژوندوکړې،خامخا به سبا هم ښار ته ځې او پال به ګورې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې مسلې په نیمه شپه د هغې شپې د پاچا خزانه د ماڼۍ سه غلا سوله.

ځلوېښتو غلو، ځلوېښت صندخه (صندوقه) طلا او جواهر د ماڼۍ څخه ویستل.

د راتلونکي ورځي په سهار د غلا د مسلې څخه پاچا خبر کړل سو ؛او پاچا امر وکړ چي د دربار لوی پال کتونکی او دهغه لاس نیونکي راتول کړئ او ماته یې راولی.د ښار ټول پال کتونکي راغلل او مری یې واچول خو ګټه یې نه درلودل ځکه چي هیڅ یوه و نه سو کړلای د غلو پټ ځایونه او خزانه پیدا کړي.

پاچا چي په خښم سو چیغه یې کړه. دا ټول چل ورکوونکي ونیسی او بند خوني ته یې واچوی.

په دې حال کي یې پاچا ته خبر ورکړ چي په دې ورځو کي په ښار کي یو پال کتونکی پیدا سوی چي توانیدلی د وزیر د ښځي ورکه ګوتمۍ پیدا کړي.

پاچا خپل دوه ساتونکي ورولیږل تر څو هغه راولي.

احمد چي کله دپاچا مخ کي ودرېدی دبیري ئې پښې او لاسونه رېږدېدل.

پاچا وویل:ځوانه پال کتونکي!زما ځلوېښت صندخه د طلا و جواهراتو غلاسوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا څخه غواړم چي دغلو پټ ځای راوښايې. احمد بې له دې چي سوچ وکړي ژرئې وويل: ګرانه پاچا بې غمه سه زه خامخا د ځلوېښتو غلو پټ ځای درته پيدا کوم.

پاچا وويل: د حيرانتيا وړ ده! هيڅ چا ونه سو کولای څه وکړي او ته په داسي آسانۍ ادعا کوې چي کولای سې هغه پيدا کړې.

احمد د دې خبري په اورېدو سره لا ببري واخيستی خو چاره يې نه درلوده نو ويې ويل:زه خپل ټوله هڅه او کوښښ کوم تر څو هغه پيدا کړم خو دا کار وخت غواړي .پاچا وويل: څونه؟ احمد سوچ وکړ او ويې ويل:زما ګرانه پاچا!ځلوېښت ورځي،د هر يوه دپاره يوه ورځ پاچا وويل:ځلوېښت ورځي ډېر وخت دئ خو چاره نسته يوازي په دې شرط چي هغه په دې وخت کي خامخا پيدا کړې که بريالی سوې پولداره به سې خو که دا کار ونسې کړای د نورو پال کتونکو غوندي به د ژوند تر پايه په بندخونه کي پوست واچوې.احمد سر وښوروی او په ناهيلی سره د مانۍ څخه ووتی او کورته ولاړی.

دا چي کورته رادننه سو په ويرجن حال يې جميلې ته وويل:وګوره جميلې دا سر خوړی هم تا راته جوړ کړی؛پاچا ځلوېښت ورځي ماته وخت راکړی تر څو غله او خزانه يې ورپيدا کړم؛او که ونسم کړای په دې ټاکلي وخت يې ورپيدا کړم دتل لپاره به ما بندي کړي.جميلې وويل:ناهيلی کيږه مه. دڅو صندوخو پيدا کول خو څه ستونزه نده.ته خامخا بريالی کيږي. مګر تا د وزير د ښځي ګوتمۍ پيدا نکړله؟احمد وويل:جميلې!ما خو تاته ټوله کيسه وکړل. ولي باور نکوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې ګوتمۍ پیدا کېدل د خدای (ج) په غوښتنه او مهربانۍ وه؛ خو دا پلا مسله ډېره توپیر لري، دا ځل نو هیڅ هیله نسته.

وروسته احمد لږ وچه خرما واخیستل او ځلوېښت دانې یې وشمېرلې او په کوزه کې یې دننه واچولې او ویې ویل:زه هره شپه د دې خرما څخه یوه خرما خورم تر څو ښکاره سي چې ځلوېښت ورځې مې په خلاسیدو دي.

یو کس دپاچا د خدمت ګارانو څخه هم دهغو ځلوېښتو کسو غلو غړی وو او د احمد او پاچا تر مابینځ خبري یې ټولې اورېدلي وې.

هغه په هغه شپه د غلو پټ ځای ته ورغی او دغلو مشر ته یې وویل:نن ورځ سهار یو پال کتونکی پاچا ته راغلی وو او ویل یې چې خزانه او غله په ځلوېښتو ورځو کي پیدا کوي.

د غلو مشر وویل:کېدونې نده درواغ ئې ویلي یي؛او کېدونې ده د سحر او جادو په واسطه دا کار وکولای سي.اوس باید ته خپل کالي بدل کړې او پټ د هغه پال کتونکي کور ته ورسې خبر تر لاسه کړې.

هغه شپه دپاچا خدمتګار د احمد د کور پر دیواله وروختی او دبام شاته پټ سو تر څو دهغوی خبري واوري.

په دې وخت کي احمد اوله خرما دکوزې سه راویستل ویې خوړل او جمیلې ته ئې وویل:دا یې اولنۍ .

غله ددي خبري په اوریدو سره لرزې واخیست،داسې چې نږدې وو د بام د شاه څخه ولوېږي.وروسته ډېر ژر د غلو پټ ځای ته راستون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو ؛او د غلو مشر ته يې وويل:دا پال کتونکی رښتيا هم حيرانوونکی توان لري هغه بې له دې چي ما وويني پوهيدی چي زه دبام تر شاه يم .ما خپل په غوږو واوريدل چي ويې ويل دايې اولنی.

مشر وويل:کېدونې ده ناسم دي اورېدلي يي. دپوره ډاډ دپاره دي سبا ماښام ستاسره يو بل کس هم ولاړ سي.

دابله شپه د پاچا دخدمتګار سره يو بل کس هم د غلو څخه ورسره رالی (راغی) د احمد دکور دبام شاته؛او دتيري شپې غوندي يې د احمد دی خبرو ته غوږ ونيوی،احمد دوهمه خرما وخوړل او ويې ويل:دا يي هم دوه!

غلو چي خپل لاس او پښې ورکي کړي وې ژر تر ژره دهغه ځای څخه وتښتيدل او خپل تر پټ ځای په ځغاسته راغلل.

د پاچا خدمتګار د غلو مشر ته وويل:هغه پوهېدی چي موږ د بام شاه ته دوه کسه پټ سوي يو؛او ويې ويل دا يې هم دوه. دغلو مشر وويل:زه خو باور نه کوم.

په دې خاطردابله شپه د غلو دمشر په امر غله درې کسه ورغله داغسي څلور، پنځه، شپږ، ... کسه ولاړل همدا مسئله روانه وه تر دې چي څلوېښتمه شپه راورسيدل او وار دغلو د مشر راورسيدی.

هغه وويل: نن زه خپله هم ستاسو سره ځم.

په څلوېښتمه شپه ټول څلوېښت غله داحمد دکور پر بام راوختل تر څو دهغه او ښځي خبري ئې واوري په دې حال کي احمد آخري خرما

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په کوزه کي د ننه پټه وه وروسته د څه مودې يې په غمجنه څېره راويستل ويې خوړل ؛او په لوړ آواز يې وويل: دا يې هم ځلوېښت.اوس يې شمېر پوره سو.

جميله يې څنګ ته کښېناستل او په مهرباني ئې وويل:احمده! ما وبخښه ما غلطي وکړه چي ستاسه مي وغوښتل ته پال وګورې.ما نبايد ته دې کار ته اړ کړی وای چي توان يې تا نه درلودی. ته بايد هغه وای چي وې.

احمد وويل :پروا نکوي.اوس کار سوی دئ او بله چاره نلري.خپله هم په دئ کار کي ګرم يم ځکه په هغه چي اول لا پوه وم چي سم اوښه کار ندئ بيا مي هم کوی. خير اوس دا خبري هيڅ ګټه نلري.

په دې حال کي د دروازې ږغ پورته سو. احمد سوړ اسوېلی ويست او ويې ويل:خامخا دپاچا کسان دي.په دې حال کي چي په بېره او رېږديدو د دروازې پر خوا روان وو په لوړ آواز يې وويل:ډېر ښه ډېرښه!رالم (راغلم).لږ صبر وکړئ؛پوهېږم تاسو دڅه کار دپاره راغلي ياست.خو کله چي يې دروازه خلاسه کړله حيران سو ځلوېښت کسه يې وليدل؛چي ټولو د ده مخکي څنګون وهلی او ټنډې يې پر مځکي ايښي دي.

دغلو مشر وويل:ای ستر پال کتونکې!البته چي ته پوهېږې.ځکه چي هيڅ يو شی ستاسو دسترګو څخه نسي کولای پټ سي؛ او تاسو د هر څه سه باخبرياست .موږ ستاسو څخه غواړو چي زموږ راز ښکاره نکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد د دې سره چې په اول سر کې ګنګس سوی وو خو پوهېدی چې دا څلوېښت کسان باید دپاچا دخزانې غله واوسي . په دې خاطر بې له سکوته يې وويل:ډېر ښه!زه تاسو پاچا ته په لاس نه ورکوم.خو تاسو باید قول راکړی چې هغه صندوقونه چې تاسو د پاچا دمانۍ څخه غلا کړي دي بېرته خپل پر ځای ځای پر ځای کړئ.

دغلو مشر په زاری او عذرونو وويل:خامخا،موږ ژر تر ژره دا کار ترسره کوو.

په دې حال کې مخکې له دې چې يوڅلوېښتمه ورځ راورسېږي؛غلو څلوېښت سره صندوقونه طلا او جواهر په پټه د پاچا مانۍ ته يوړل.

دابله ورځ سهار احمد پاچا ته رالی و پاچا ته يې وويل: ګرانه پاچا هغسې چې مې درته قول درکړی وو پر وخت مې دا دی راغلم خو زما جادويي توان کم سوی يوازې کولای سم د صندوخانو (صندوقانو)او غلو څخه يو درته پيدا کړم د دواړو پيدا کول راته نکېدونی دئ.اوس تاسو د دې دوو څخه کم يو غواړی ؟ پاچا وويل:ښکاره ده چې صندوخونه غواړم! احمد وويل:ريښتينی د ناهيلېتوب ځای دئ چې نسم کولای د غلو پټ ځايونه هم پيدا کړم خو که ستاسو پرېکړه بدله سوه لکه سره غوړي داسې درته تيار يم. پاچا وويل:هغه پرېبرده،اوس وو ايه زما خزانه چېرې ده؟تر څو ژر تر ژره خپل کسان ورولېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمـد وویل:ګرانـه پاچـا! اړتیـا نسـته دا کـار وکـړې وروسـته د لاسـو پـه ښـورولو يـې دا وویـل:اجي مجي لا ترجي او ویـې ویـل:اوس د دې کلمـو پـه ویلو سره ټول صندوخونه طلا او جواهرات خپل ځای ته راغلي.

پاچـا د احمـد سـره ولاړی تـر خـو خپـل خزانـه وګـوري.دا چي دپاچـا سـترګي پـر صـندوخونو ولګیـدې حیـران سـو پـه چیغـه يـې وویـل: ریښـتیا چي هـم تاسـو سـتر پـال لیـدونکی یاسـت. ددې ننـه تاسـي ځـان د دې دربـار غـټ پال کتونکی وبولی!

احمـد ورتـه تعظـیم وکـړ او ویـې ویل:ګرانـه پاچـا،ستاسـو دمهربـانی څخـه مننـه خـو دا کـار زمـا دپـاره ناشـونی دئ ځکـه چي ستاسـو دخزانې پیدا کـول او بیرتـه خپـل ځـای تـه راوړل مـا تـه ډیـر سـخت کـار وو نـو زه اړ سـوم ټولـه تـوان او طاقـت مي ولګـوم او نـور تـوان نلـرم چي لکـه مخکي داسي وړاند وینه وکړم.

پاچـا پـه ویـرجن حـال وویل:ښـه ونسـو!نو زه اوس تاتـه دوه برابـره ډالـی درکـوم .راسـه او د دې دوه صـندوخه ځـان تـه یوسـه داسـي احمـد دښـې تجربې او ثروت چي ئې لاس ته راوړی وو د جمیلي خواته راغی.

هغـه پوهیـدلی وو کـه خـدای پـاک وغـواړي کـولای سـي ناشـونی کـار هـم شـونی کـړي خـو انسـانان بایـد پـه لـومړي قـدم د کـارو کي خطاګـاني پرېـــــــــــــــــبردي او توبـــــــــــــــــه وباســـــــــــــــــي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

اخیستلیکونه

د ژباړل شوي کتاب نوم چهل ګنج

خپروونکی:انتشارات صدر

دویم چاپ پسرلی ۱۳۹۱

بازنویس:حسن ناصري

د چهل ګنج ژباړه ژباړه: هوتک مینه وال ځلوېښت خزانې

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library